

1 καὶ ἐπλημμέλησαν οἱ νίοὶ ισραὴλ πλημμέλειαν μεγάλην καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἔλαβεν αχαρ νίδος χαρμὶ νίοῦ ζαμβρὶ νίοῦ ζαρα ἐκ τῆς φυλῆς ιουδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἐθυμώθη ὄργῃ κύριος τοῖς υἱοῖς ισραὴλ

2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς γαι ἥ ἐστιν κατὰ βαιθηλ λέγων κατασκέψαισθε τὴν γαι καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν γαι

3 καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν μὴ ἀναβήτω πᾶς ὁ λαός ἀλλ' ὡς δισχίλιοι ἥ τρισχίλιοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν καὶ ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν μὴ ἀναγάγῃς ἐκεῖ τὸν λαὸν πάντα ὀλίγοι γάρ εἰσιν

4 καὶ ἀνέβησαν ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου τῶν ἀνδρῶν γαι

5 καὶ ἀπέκτειναν ἀπ' αὐτῶν ἄνδρες γαι εἰς τριάκοντα καὶ ἔξ ἄνδρας καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ καταφεροῦς καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένετο ὥσπερ ὕδωρ

6 καὶ διέρρηξεν Ἰησοῦς τὰ ἴματα αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον κυρίου ἔως ἑσπέρας αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ισραὴλ καὶ ἐπεβάλοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν

7 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς δέομαι κύριε ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν ιορδάνην παραδοῦναι αὐτὸν τῷ αμιρραίῳ ἀπολέσαι ήμᾶς καὶ εἰ κατεμείναμεν καὶ κατῷκισθημεν παρὰ τὸν ιορδάνην

8 καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ μετέβαλεν ισραὴλ αὐχένα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ

9 καὶ ἀκούσας ὁ χαναναῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν περικυκλώσουσιν ήμᾶς καὶ ἐκτρίψουσιν ήμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τί ποιήσεις τὸ δνομά σου τὸ μέγα

10 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἀνάστηθι ἵνα τί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου

11 ἡμάρτηκεν ὁ λαός καὶ παρέβη τὴν διαθήκην ἥν διεθέμην πρὸς αὐτούς καὶ κλέψαντες ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν

12 οὐ μὴ δύνωνται οἱ νίοὶ ισραὴλ ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν αὐχένα ἐπιστρέψουσιν ἔναντι τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὅτι ἐγενήθησαν ἀνάθεμα οὐ προσθήσω ἔτι εἰναι μεθ' ὑμῶν ἐὰν μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν

13 ἀναστὰς ἀγίασον τὸν λαὸν καὶ εἰπὸν ἀγιασθῆναι εἰς αὐριον τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ισραὴλ τὸ ἀνάθεμα ἐν ὑμῖν ἐστιν οὐ δυνήσεοθε ἀντιστῆναι ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν ἔως ἂν ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν

14 καὶ συναχθήσεοθε πάντες τὸ πρωὶ κατὰ φυλάς καὶ ἔσται ἡ φυλή ἥν ἀν δείξῃ κύριος προσάξετε κατὰ δήμους καὶ τὸν δῆμον ὃν ἐὰν δείξῃ κύριος προσάξετε κατ' οἶκον καὶ τὸν οἶκον ὃν ἐὰν δείξῃ κύριος προσάξετε κατ' ἄνδρα

15 καὶ ὃς ἀν ἐνδειχθῇ κατακαυθήσεται ἐν πυρὶ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ὅτι παρέβη τὴν διαθήκην κυρίου καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν ισραὴλ

16 καὶ ὥρθησεν ἵησοῦς καὶ προσήγαγεν τὸν λαὸν κατὰ φυλάς καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ ιουδα

17 καὶ προσήχθη κατὰ δήμους καὶ ἐνεδείχθη δῆμος ὁ ζαραϊ καὶ προσήχθη κατὰ ἄνδρα

18 καὶ ἐνεδείχθη αχαρ νίὸς ζαμβρι νίοῦ ζαρα

19 καὶ εἶπεν ἵησοῦς τῷ αχαρ δός δόξαν σήμερον τῷ κυρίῳ θεῷ ισραηλ καὶ δός τὴν ἔξομολόγησιν καὶ ἀνάγγειλόν μοι τί ἐποίησας καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ

20 καὶ ἀπεκρίθη αχαρ τῷ ἵησοῖ καὶ εἶπεν ἀληθῶς ἡμαρτον ἐναντίον κυρίου θεοῦ ισραηλ οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησα

21 εἶδον ἐν τῇ προνομῇ ψυλὴν ποικίλην καλὴν καὶ διακόσια δίδραχμα ἀργυρίου καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσῆν πεντήκοντα διδράχμων καὶ ἐνθυμηθεὶς αὐτῶν ἔλαβον καὶ ἴδού αὐτὰ ἐγκέρυπται ἐν τῇ γῇ ἐν τῇ σκηνῇ μου καὶ τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν

22 καὶ ἀπέστειλεν ἵησοῦς ἀγγέλους καὶ ἔδραμον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολήν καὶ ταῦτα ἦν ἐγκεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνήν καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν

23 καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἤνεγκαν πρὸς ἵησον καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ισραηλ καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἐναντὶ κυρίου

24 καὶ ἔλαβεν ἵησοῦς τὸν αχαρ νίὸν ζαρα καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγγα αχωρ καὶ τοὺς νίοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ τοὺς μόσχους αὐτοῦ καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς εἰς εμεκαχωρ

25 καὶ εἶπεν ἵησοῦς τῷ αχαρ τί ὠλέθρευσας ἡμᾶς ἐξολεθρεύσαι σε κύριος καθὰ καὶ σήμερον καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις πᾶς ισραηλ

26 καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν καὶ ἐπαύσατο κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν αὐτὸν εμεκαχωρ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης